

Vosková figurka

Daniel Landa

Jsem vosková figurka, vhod' do mne minci.
Na přání proměním šaty i líc.
Vosková figurka ztracená v psinci,
házej a přej si, tváří mám víc.

Duše pláče, když kousky jí kradou.
Díra, kam padám je bezedná.
Dál budu pózovat s jedinou vadou,
budu prázdná a průhledná.

Jsme tvárné a krásné
 pryč od všedních lidí,
jsme garancí a celý trh žasne.
Bulvární čtenář se uzávidí
a nám hvězda v budoucnu zhasne.

Jsem figurka na mince, prodejná hračka.
Z plakátů svádí má vosková tvář.
Má ji v pronájmu luxusní značka,
možná mě schválí i na kalendář.

Já, milá figurko, vhazuju lásku!
Je jako žár, v kterém vosk může tát.
Nechej mě sejmout tvou voskovou masku.
Nechej se vášní očarovat.

Usmějte se, cvakne blesk!
Na rty ještě lesk.
Trochu více srdečnosti!
Sem prosím,
pohled tam!
Prosím trochu víc.
Tady! Tady! Tady!
Usmějte se a teď zas!

Lidi nemám čas!
Já mám ještě povinnosti!
Už po mě nechtějte nic!

Jsme tvárné a krásné
 pryč od všedních lidí,
jsme garancí výhry a celý trh žasne.
Bulvární čtenář se uzávidí
a nám hvězda v budoucnu zhasne.